

U S N E S E N Í

Nejvyšší soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivy Brožové a soudců JUDr. Jana Eliáše, Ph.D., a Mgr. Zdeňka Sajdla, ve věci žalobce **Vladimíra Hučina**, nar. 25. 5. 1952, bytem v Přerově, Lančíkových 1742/10, zastoupeného Mgr. Stanislavem Němcem, advokátem se sídlem v Praze, Vinohradská 1215/32, proti žalovanému **Ing. Tomášovi Hradílkovi**, nar. 28. 4. 1945, bytem v Lipníku nad Bečvou, Zahradní 892/19, o ochranu osobnosti, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 23 C 3/2009, o vyloučení soudce Vrchního soudu v Olomouci takto:

Soudce Vrchního soudu v Olomouci JUDr. Jan Zavrtálek **není vyloučen z projednávání a rozhodování věci** vedené u Vrchního soudu v Olomouci pod sp. zn. 1 Co 21/2013.

O d ů v o d n ě n í :

U Vrchního soudu v Olomouci probíhá odvolací řízení ve věci, označené v záhlaví tohoto rozhodnutí, v níž je žalobcem Vladimír Hučín, který dne 2. 10. 2009 vznesl námitku podjatosti (č.l. 170) vůči soudci Vrchního soudu v Olomouci JUDr. Janu Zavrtálkovi, který je členem senátu 1 Co, jenž má podle rozvrhu práce v předmětné věci jednat a rozhodovat. Žalobce svou námitku odůvodnil tím, že v minulosti opakovaně informoval o tom, že JUDr. Jan Zavrtálek měl být vydírán „*Státní bezpečností z důvodu homosexuálních styků s osobami mladšími 18 let*“, přičemž lze podle něj předpokládat, že uvedené jednání vyvolalo u JUDr. Jana Zavrtálka nepřátelské pocity vůči žalobci.

Dne 3. 7. 2013 se k vznesené námitce vyjádřil (č.l. 339) soudce Vrchního soudu v Olomouci JUDr. Jan Zavrtálek. Uvedl, že skutečnost, že by měl být vydírán Státní bezpečností, mu není známa stejně tak jako mu není známo, že by žalobce v tomto směru informoval veřejnost, s výjimkou jediné situace, totiž jednání u Vrchního soudu v Olomouci v jiné věci, ve které byl předsedou senátu. Závěrem konstatoval, že k účastníkům řízení, jejich zástupcům i k věci má jen úřední vztah.

Podle ustanovení § 14 odst. 1 o. s. ř. soudci a přísedící jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je tu důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Podle § 15a odst. 1 o. s. ř. mají účastníci „*právo vyjádřit se k osobám soudců a přísedících, kteří mají podle rozvrhu práce věc projednat a rozhodnout*“. Podle § 15b odst. 1 o. s. ř. k rozhodnutí „*o námitce podjatosti soud věc předloží s vyjádřením dotčených soudců (přísedících) svému nadřízenému soudu*“.

Podle ustálené judikatury Nejvyššího soudu může být soudcův poměr k účastníkům či jejich zástupcům způsobující jeho podjatost založen mimo jiné vztahem nepřátelským (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 02. 2006, sp. zn. 20 Nd 234/2005). Zároveň však

platí, že rozhodování o podjatosti soudce se musí dít na základě objektivního hlediska a k vyloučení nepostačí jakékoli subjektivní pochybnosti o nepodjatosti soudce. K těmto pochybnostem musí být dán objektivní důvod spočívající v dostatečně intenzivním poměru soudce k věci, k účastníkům, či k jejich zástupcům (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 09. 12. 2010, sp. zn. 4 Nd 402/2010).

Podle ustálené judikatury Ústavního soudu, vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci je založeno nikoliv jen v případě skutečně prokázané podjatosti, ale i tehdy, lze-li pochybovat o nepodjatosti soudce (srov. např. nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 11. 1996, sp. zn. I. ÚS 167/94, zveřejněn v Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu pod č. 127/1996, nebo usnesení Ústavního soudu ze dne 28. 2. 2006, sp. zn. II. ÚS 71/06). Současně však platí, že u soudce jako reprezentanta veřejné moci lze předpokládat vyšší stupeň tolerance a nadhledu vůči kritice, než je tomu u jednotlivých občanů. Nelze proto zpravidla dovozovat založení dostatečně intenzivního negativního vztahu k účastníkům řízení jen ze stížností či názorů na soudcem řešené případy, které mohou vzbudit u dotčeného soudce nelibost (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 7. 3. 2007, sp. zn. I. ÚS 722/05).

Z výše uvedeného vyplývá, že k vyloučení soudce Vrchního soudu v Olomouci JUDr. Jana Zavrtálka z projednávání a rozhodování souzené věci nestačí subjektivní pochybnosti žalobce o jeho nepodjatosti. Z tvrzení žalobce nelze dovodit objektivní okolnost, která by zakládala dostatečně intenzivní negativní poměr JUDr. Jana Zavrtálka vůči žalobci. Jak již bylo uvedeno, lze u soudce ve srovnání s ostatními občany očekávat větší toleranci vůči kritice, a to nejen pokud jde o negativní hodnocení jejich práce, ale i pokud jde o kritiku v nejširším smyslu slova. Jako na kritiku, vůči které by měl být soudce tolerantní, je potřeba nazírat i na žalobcem tvrzené informování veřejnosti o osobním životě JUDr. Jana Zavrtálka. Z vyjádření JUDr. Jana Zavrtálka se podává, že on sám vnímá svůj vztah k žalobci jako úřední a nemá pochybnosti o své nepodjatosti. Ze všech uvedených okolností lze proto usuzovat, že s jednáním žalobce se JUDr. Jan Zavrtálek dokázal vypořádat bez založení nepřátelského vztahu vůči žalobci a nelze dospět k závěru o jeho vyloučení z projednávání a rozhodování souzené věci.

Jen pro úplnost Nejvyšší soud uvádí, že ani z obsahu spisu nevyplývají žádné skutečnosti, jež by zakládaly důvod k pochybnostem o nepodjatosti soudce Vrchního soudu v Olomouci JUDr. Jana Zavrtálka ve smyslu § 14 odst. 1 o.s.ř.

Rozhodnutí o vyloučení soudce podle § 14 o.s.ř. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Vzhledem ke skutečnosti, že soudce lze vyloučit z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen z důvodů, které mu brání věc projednat a rozhodnout o ní v souladu se zákonem nezávisle, nestranně a spravedlivě, a dále protože v předmětné věci nebyly shledány důvody k vyloučení JUDr. Jana Zavrtálka z projednávání a rozhodování věci ve smyslu § 14 odst. 1 o.s.ř., rozhodl Nejvyšší soud podle § 16 odst. 1 o.s.ř. tak, že soudce Vrchního soudu v Olomouci JUDr. Jan Zavrtálek není vyloučen z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Vrchního soudu v Olomouci pod sp. zn. 1 Co 21/2013.

Proti tomuto rozhodnutí není opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 9. října 2013

JUDr. Iva B r o ž o v á, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Ingrid Rafajová, DiS.